

мѣжката и носи хранѣ и ѣ храни. Близко при гнѣздо-то мѣжкѣй-тъ славецъ постоянно стои на нѣкое си дърво и пѣе презъ сичко-то время, дору ся измѣтѣтъ пиленца-та му; при това и не пропуска до това священо за него мѣсто ни едно птиче отъ своѣх-тѣ породѣ.

ПѢСЕНЬ.

НИКОЛА И СЛАВЕЦЪ.

Никола на птиче думаше :
Птиче ле пѣстро славейче !
Какво ли та е развеселило
Та си вѣсело пѣшь
С'утрень рано въ усойще ?
Птиче дума Николу :
Никола Гимиджѣйче !
Като мя пыташь да кажѣ,
Що ми е твърде весело
Та си пѣжъ с'утрень рано
Въ усойще с'утрень предъ зоржъ :
Вари бревари бѣхъ викналъ
Отъ този Стоянъ Хайдутинъ,
Дѣ какъ си гнѣздо извѣхъ
Да си испилѣхъ пѣстры птици,
Той мя варди изварди
Та ми птици отградва,
Царю ги бакшишь носеше ;
Царя ги въ кафешъ държеше
Да му пѣжѣтъ с'утрень рано
Рано предъ зори усойно.
Сега си мѣсто намѣрихъ
Срѣдъ море на коворе,
Испилехъ си пѣстри птиченца
И сега ми пѣжѣтъ с'утрень рано
Предъ зори рано усойно.

(отъ Кострова).